

XXIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Pensionslov.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 14de December 1871.)

Udvalgets Flertal (Bach, Bøffen, J. J. Christensen, J. A. Hansen, J. Jensen, Chr. Peterfen og Schroll), anser en ny Pensionslov, hvorved de uforholdsmæssig store Pensionsudgifter, hvorunder vort lille Land er trykket, kunne efterhaanden nedbringes til et med vore finantzielle Kræfter mere stemmende Beløb, for ønskelig. Hvad Flertallet kunde have at fremsføre til en nærmere Begrundelse heraf, er tilstrækkeligt fremhævet i de i de tvende sidste Samlinger afgivne Udvalgs-Betænkninger, der findes i Tillæg B til de nævnte Samlingers Tidende (for Samlingen 1869—1870 Sp. 1097, og for Samlingen 1870—1871 Sp. 1191). Angaaende Flertallets Stilling til det foreliggende Lovforslag, der i det Hele er bygget paa de i hine Betænkninger fremsatte Betragtninger, skal man henholde sig dertil.

Overfor de enkelte Paragrapher bemærkes:

§ 2 tilfigter Oprettelsen af en ny Myndighed til Undersøgelse af, hvorvidt en Embedsmands Affædigelse paa Grund af Forsømmelighed i Embedsgjerning eller andet utilbørligt Forhold har været berettiget. Regjeringen og Landstinget have villet, at denne nye Myndighed ikke alene skulde være undersøgende, men ogsaa dømmende, saaledes at dens Afgjørelse af de hidhørende Spørgsmaal blev bindende baade for Regjeringen, og Rigsdagen. Dette har nærværende Udvalgs Flertal ikke

kunnet tiltræde, og man har derfor troet at burde forsøge en Overenskomst paa dette Punkt ved at foreslaa, at den hele Tanke om en saadan ny Myndighed opgives, og at man i denne Retning fremdeles holder sig til det Bestaaende.

I den i § 5 foreslaaede Trinfølge finder Udvalget, at den for indtil to Aars Tjeneste opførte Pension kan være temmelig ringe, og foreslaar derfor at sammenbrage de to første Trin til eet.

I § 7, andet Stykke, foreslaas en Bestemmelse, der skulde træde istedetfor den i Pensionslov af 5te Januar 1851 § 3 givne Regel om Ventepenge for en Embedsmand, hvis Embede indbrages. Den nye Bestemmelse forekommer imidlertid ikke Flertallet at være tilstrækkelig. En Embedsmand kan foruden af Alder og Svagelighed og fordi han ikke vil lade sig forflytte, ogsaa blive affædiget af anden ham utilregnelig Aarsag end Embedets Inddragelse, og den, der af en saadan Grund affædiges i sin kraftige Alder, da han endnu maaste i en længere Aarrække kan udøve en indbringende Virksomhed i anden Retning, bør ikke kunne oppebære fuld Pension af Staten for sin hele paafølgende Levetid, naar han ikke vil forpligte sig til paany at træde i Statens Tjeneste, naar denne vil benytte hans Kræfter paa en efter hans tidligere Stilling passende Maade, og vil sikkre